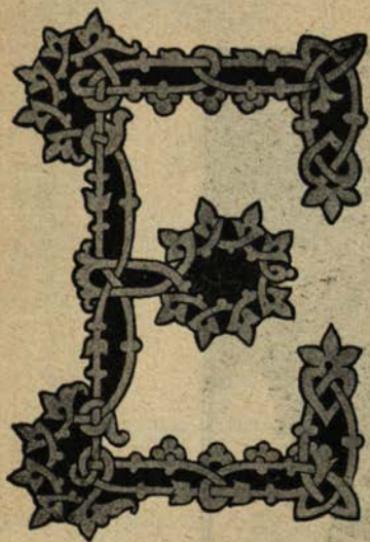

Прѣвзетата крѣпостъ.

динъ день учительъ раз-
казалъ на учениците си
слѣдната приказка : „Въ
единъ градъ имало една
кула — крѣпостъ. Много
пѫти неприятелски войни-
ци нападали отвѣнъ да
прѣвзематъ кулата, но не

могли, защото тя била здрава, па и войни-
ците вътрѣ давали винаги отпоръ на неприяте-
лите отвѣнъ. Понѣкога се случвало, щото по
нѣколко неприятелски войници съ голѣма хи-
тростъ да се промъкватъ въ крѣпостта, но ве-
днага бивали убити.

Врѣмето минавало, годините летѣли и кула-
та почнала тукъ тамъ да се разваля. Защитни-
ците ѝ сѫщо останали и не могли да я пазятъ
съ сѫщото геройство, както въ младо врѣме.
Неприятелите нападали съ по-голѣма яростъ
отвѣнъ.

Дошълъ нещастниятъ день. Неприятелите
напълно прѣвзели крѣпостта и я разрушили“.

Като свѣршилъ приказката си, учительъ
запиталъ учениците: „Кой ще се сѣти, на какво